

Протокол

№

гр. София, 31.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2799** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. Ш. М. – редовно уведомен чрез пълномощника си, не се явява. Представява се от АДВ. Г. А., с пълномощно по делото.

АДВ. А.: Жалбоподателят е редовно уведомен чрез мен. С оглед да не възпрепятстваме провеждането на днешното съдебно заседание, той самия изрази желание да не идва.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВЕН ОПЕРАТИВЕН ДЕЖУРЕН В 04 СЕКТОР НА ООДЦ СДВР - Г. П. – редовно уведомен, се представява от ЮРК. А., с пълномощно, което представя днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозирания жалба от пълномощника на гражданина на Република

Турция - Т. Ш. М. – адв. Г. А. против Заповед № 5392 ПАМ-531/05.03.2023 г. издадена от главен оперативен дежурен в 04 сектор на ООДЦ СДВР - Г. П., с която на основание чл.44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № I-3-1201 от 01.06.2010 г. е настанен принудително жалбоподателя в Специален дом за временно настаняване на чужденци при дирекция „Миграция“, за срок не повече от 6 (шест) месеца от датата на фактическото настаняване.

ДОКЛАДВА приложените към административната преписка заверени копия от документи.

АДВ. А.: Поддържам жалбата. Поддържам и доказателственото искане, направено в жалбата, по което сте се произнесли с определението за насрочване на делото - допуснали сте ни до разпит свидетел при режим на довеждане. Той е тук и е отвън пред залата. Свидетелят се казва Ю. А.. Той е български гражданин. С неговия разпит ще установяваме обстоятелства, свързани с пребиваването на жалбоподателя на територията на страната ни и по отношение на финансовата му възможност да се издържа. Да се приобщят като доказателства по делото приложените към административната преписка заверени копия от документи. Други доказателствени искания нямам.

ЮРК. А.: Оспорвам жалбата. Представям и моля, да приемете заповед № 513з-9426 от 06.12.2018 г. по силата на която най - отдолу е написано, че са предоставени правомощия на началник – сектора, както и на главния оперативен дежурен в СДВР, в случая и на гл. инсп. Г. П., да издават такива заповеди като оспорената. Представям и Удостоверение, издадено от Отдел „Човешки ресурси“ при СДВР за заеманата длъжност от гл. инсп. П..

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ на адв. А. представените документи от процесуалния представител на ответника.

ЮРК. А.: В Удостоверението, което представям е отразено, че съгласно заповед на министъра на вътрешните работи от 31.08.2022 г. гл. инсп. Г. П. временно е преназначен на длъжност „началник 04 сектор“ (главен оперативен дежурен) към отдел „Оперативен дежурен център“ при СДВР, която изпълнява и към момента. Това е длъжността, която той изпълнява от момента на преназначаването му на 31.08.2022 г.

По отношение на искането на жалбоподателя за допускане до разпит на свидетел, считам, че не е относимо към настоящия случай, тъй като основанията да се издаде първата заповед, с която е наложена принудителната административна мярка за връщане в страна по произход и на база на която лицето е настанено в този Специализиран дом за временно настаняване на чужденци е именно решението на ДАБ – МС за отказ да бъде предоставена международна закрила, което е потвърдено както от АССГ, така и от ВАС. Затова не считам, че този свидетел на жалбоподателя би установил факти, които са различни от вече установеното и прието в съдебните решения.

От самата проверка, резултатите от която са отразени в докладната записка по случая, е видно, че той се е представил и с други данни за самоличността си - със същата дата на раждане, но е заявил че не е от Република Турция, а е с произход Сирийска арабска република. Още през 2018 г. мисля, че му е наложена принудителната

административна мярка "Връщане в страна по произход", която не се е изпълнявала до момента, поради висящите производства пред ДАБ и съответно пред съда, относно искането за предоставяне на международна закрила.

Към момента на извършената проверка, жалбоподателят се е представил с имената Т. М., гражданин на Република Турция, и затова административният орган го възприема именно като гражданин на РТурция, като ПАМ е издадена за връщането му именно в страната по произход - РТурция.

АДВ. А.: А неговата народност е кюрдска народност. Все пак това е формално. Той е гражданин с формална принадлежност към Сирийската арабска република и към Република Турция, а може и към И. да е. Той е кюрд по народност.

Не възразявам да се приемат като писмени доказателства, днес представените писмени документи от процесуалния представител на ответника.

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНИ направените доказателствени искания от страните - за приобщаване като доказателства по делото на приложените заверени копия от документи към административната преписка, както и на представените в днешното съдебно заседание от пълномощника на ответника.

ОСНОВАТЕЛНО е и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за провеждане на разпит в качеството на свидетел по делото на лицето Ю. А., предвид на което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства приложените към административната преписка заверени копия от документи, както и представените в днешното съдебно заседание от пълномощника на жалбоподателя.

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел по искане на пълномощника на жалбоподателя лицето Ю. А..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по представена лична карта:

Ю. Д. А., на 39 години, български гражданин, женен, без дела и родство с жалбоподателя, работя като готвач и управител на собствен ресторант в [населено място].

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Ю. А.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. А. свидетелят отговори така: Познавам Т. Ш. М. от 3 (три) години. Запознахме се, защото имам собствен ресторант и той дойде да пита за работа, и ние го наехме.

Той е кюрдски гражданин. Знам, че е членувал в П. и понеже е бил издирван в Турция, не може да се върне там, защото там го чака присъда по тяхното законодателство и затова не иска да се връща там.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Знам, че е в България от около 7 години. Аз го познавам от последните 3 (три) години. Преди това знам, че е бил в бежански лагер и е работил в един друг турски ресторант. Бил е и в Европа, включително и в У. е бил.

Той работи при нас като помощник-готвач. Задържаха го сега скоро, защото разбрах, че са му отказали да му дадат статут на бежанец.

През това време, докато работи при нас и преди да го задържат той живееше в квартира тук в [населено място]. Той си беше наел квартира в „Студентски град“. Преди живееше на друго място, а сега, от близо година беше в „Студентски град“.

Той имаше статут на кандидат - бежанец тук, в България. Знаех, че беше кандидат за бежанец. Искаше да получи статут на бежанец. Той ми казваше как се движат тези процедури, защото постоянно ходеше в съда и ме уведомяваше, че няма да дойде на работа по повод на тези дела.

Ние искаме той да получи този статут и да вземе български документи за самоличност - лична карта, защото се бори за нея от 7 (седем) години, но винаги му отказват този статут.

Той е семеен. Има жена в Турция. През този период от време той си е тук, а те (семейството му) са си там. Те не са идвали тук. За да може да ги вземе тук, той трябва да има постоянен статут и тогава трябва да им прати някаква покана. Те са турски граждани и могат да дойдат тук само с виза.

Мисля, че основният проблем да не са идвали в България – жена му и семейството му е, че нямат достатъчно средства, но... по-скоро не съм запознат дали това е единствената причина. Много пъти сме говорили с него по този въпрос и той ми е казал, че трябва да си оправи документите, за да може да ги вземе в България.

Той до последно работеше при нас, докато го задържаха от отдел „Миграция“. Разбрах, че сега са го задържали, защото от Върховния административен съд са му отказали статут на бежанец.

Ние искаме той да получи статут, затова сме наели господин А., адв. А., за да можем да го изкараме от Б. и да почне да се готви евентуално нещо друго, но не знам следващите стъпки какви ще бъдат.

Много го харесваме като работник, защото е много съвестен. Много е отговорен. Не е закъснявал нито един път. Няма алкохол, няма нищо, което да пречи на работата му. Знам, че през тези 7 (седем) години откакто е в България не е нарушавал закона нито веднъж, поне доколкото знам аз. Много ни помага. Ние му помагаме, той ни помага. Много отговорен човек, много държа на него.

Във връзка с членуването му в П... зная, че е било отдавна, когато е бил доста млад и баща му е настоявал за това. Не зная в момента, той на колко години е.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. А. свидетелят отговори така: П. - това е кюрдска организация, която иска поне доколкото аз знам, да си създадат собствена държава. Мисля, че са около 45 милиона кюрди, които живеят на територията на Турция, С. и И., но доколкото знам, той е бил още на 16 години, когато баща му е казал: „Ти влизаш в П.“. Мисля, че това решение е взето по-скоро заради принадлежността му към рода, тъй като в Турция има йерархия в отношенията в семейството. Това сме говорили с него. Той сам си каза: „Аз на 16 години нищо не знаех. Баща ми ми каза, че трябва да стана член на П.. На 18 години бях, когато ми доведе жена и ми каза: „Това е жена ти. Толкова по въпроса“.

Знам, че има братя, но не знам колко са. Не знам дали и братята му са членове на П., мисля, че са, но не мога да кажа със сигурност. Те всички са си там, в Турция.

Членуването му в тази организация (П.) е било, защото така е наредил баща му. Той е бил малък и се е съобразил с неговото решение. След това той е решил, че това не е неговият живот и е решил да се откаже, като е тръгнал да се отказва от това всичко, което му е било наложено насила. Отказал се е от това и след това е тръгнал по света, и така се е оказал в България. Тук се застоява, и затова той вече не иска да да има нищо общо с тази организация и предишния си начин на живот.

С него комуникираме на турски език. Българския го по назнайва толкова, че да може да се оправи в магазина - да си вземе хляб, но толкова. Няма писменост на български, не може и да чете на български език.

АДВ. А.: Във връзка с казаното от свидетеля, аз ще представя на съда документи, които са свързани с трудовото правоотношение на господин Т., издадени от Инспекцията по труда, договори за наем.

Други въпроси към свидетеля нямам.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. А. свидетелят отговори така: За тези 7 (седем) години откакто той е в България знам, че той не си е ходил в Турция.

Той е бил в И. по някое време и е работил там като готвач.

Знам, че е дошъл в България от Турция нелегално.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Поводът той да дойде тук е за да избяга от санкцията, която му е наложена в Турция. Доколкото знам, там (в Турция) го търсят. Полицията постоянно разпитва жена му, братята му къде е той, но те отказват да кажат къде е. Винаги е казвал, че ако се върне в Турция ще го задържат и ще го вкарат в затвора.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. А. свидетелят отговори така: Кюрдите, които живеят на територията на РТурция знам, че са турски граждани. Той също е гражданин на Турция. Не съм питал от коя област на Турция е. Не знам къде точно е роден и е живял.

Преди това не му е налагана такава мярка задържане в такъв Специализиран дом за чужденци. Това се случва за първи път за тези 7 (седем) години да му се наложи такава мярка да бъде задържан в Специален дом. До този момент той не е бил задържан на територията на България, аз не знам за такова нещо.

Той иска да придобие постоянен статут откакто е тук, от 7 (седем) години.

ЮРК. А.: Нямам други въпроси към свидетеля.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: След задържането му аз всяка седмица ходя при него. Нося му храна, цигари.

Той ми е разправял, че като е влизал в България е влязъл с някакви други документи, доколкото разбрах. Задържали са го и той се е представил с други имена от страх да не го върнат в Турция. По-склонен е да казва, че е сириец, иранец, отколкото, че е турчин, защото го е страх да не го върнат в Турция. Той няма документи, издадени от други държави освен от Турция, поне доколкото аз знам. Знам, че се е представил с други имена и че е от С. или от И., но не е представял документи от тези държави.

АДВ. А.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. А.: Нямам повече въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала със съгласието на страните.

АДВ. А.: Във връзка с казаното от свидетеля, това са документи, които той донесе. Представям ги на съда. Това са заверени копия на документи, свързани с трудовото правоотношение на господин Т., издадени от Инспекцията по труда, договори за наем.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ възможност на ЮРК. А. да се запознае с представените заверени копия на документи от процесуалния представител на жалбоподателя.

ЮРК. А.: Запознах се, благодаря. Не възразявам да се приемат.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните счита, че следва да бъдат приобщени като доказателства по делото представените от пълномощника на жалбоподателя заверени копия от документи – служебна бележка, издадена от началник на отдел „ПМЗ-кв.В.“ при ДАБ - МС, служебна бележка, издадена от ДАБ – МС, договор за наем на недвижим имот от 01.09.2022 г.; четири трудови договора, сключени между управителя на „Шампион 26“ ООД – С. А. и доверителя ми в периода 03 юни 2020 г. – 29 декември 2022 г., както и 5 бр. справки от системата на НАП за приети уведомления по чл. 62, ал.5 от Кодекса на труда, с входящи номера от 05.06.2020 г., 01.07.2020 г., 10.01.2022 г., 05.06.2022 г., 04.10.2022 г., 29.12.2022 г., поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от пълномощника на жалбоподателя заверени копия от документи като писмени доказателства по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, че няма да сочат други доказателства и нямат други искания счита, че следва да бъде приключено съдебното дирене, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. А.: Налице са и петте отменителни основания на чл.146 АПК по отношение на оспорения индивидуален административен акт.

Най-напред липсата на компетентност на административния орган, който го е издал въпреки представените документи към административната преписка, както и в днешното съдебно заседание. Считаю, че органът издал заповедта няма правомощия по закон да издаде такава заповед.

По второто отменително основание – неспазване на установената в закона форма. Индивидуалният административен акт е издаден при спазена форма от външна страна и съответните реквизити, но не считам, че е спазена вътрешната изискуема от закона форма, тоест няма мотиви за издаването му. Мотиви за издаване на заповедта липсват, а препращането към докладната записка на служител от сектор „Специализирани полицейски сили“ е дотолкова недопустимо, доколкото препращането към друг документ е допустимо само в случаите, когато се ползва и защитена, класифицирана информация. Този случай не е такъв, а в самата докладна записка пак няма никакви мотиви за издаването на заповедта. Единственото изречение, което все пак може да дебатираме по някакъв начин във връзка с основанията за издаване на заповедта е „Да се организира връщането му в страната по произход“ и то се приравнява на липса на мотиви, тъй като никъде не се споменава като основание наложената принудителна административна мярка.

Третото отменително основание – съществено нарушение на административните правила. Да, такова е допуснато, тъй като не е спазен фактическият състав при издаване на заповедта. Знаем, че е необходимо заповедта да бъде издадена или огласена, не издадена, но поне огласена на разбираем език за лицето, за което се отнася и чийто права и законни интереси се ограничават. В случая това не е спазено. Въпреки всички положени подписи, той е полагал подпис там, където полицейските органи са му посочвали да се подписва. Комуникацията основно се е водила със знаци. Той разбра за какво е задържан на 06.03.2023 г., когато аз отидох в Б. и разговарях с него да му прочета заповедта. До този момент на него не му е обяснено на турски език, защо е задържан.

Четвърто отменително основание – противоречие с материалноправните разпоредби – за да се издаде заповедта, в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ са предвидени три кумулативни основания - да е налично, на първо място, възпрепятстване изпълнението на заповедта; на второ място - опасност да се укрие и на трето място - да не се изпълняват условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки. В случая такива не са наложени, а административният орган би могъл да наложи, защото те са със значително по-малък интензитет на засягане правата на моя доверител.

Петото отменително основание - неспазване целта на закона. ЗЧРБ, както и Директивата, която транспонира европейския правен ред - чл. 15, изречение 1, на Директива 115/ 2008 г. на ЕС изрично предвижда, че правото на свободно придвижване и правото на ограничаване на свободата не могат да се ограничават само, за да бъде изпълнена наложена принудителна мярка „Връщане в страната по произход“. Преди това трябва да бъде предоставена възможност да се приложи обезпечителна мярка с по-нисък интензитет на принуда и ограничения. Към момента това не е направено, тоест, законът не позволява да ограничим правото на свобода произволно само и единствено за изпълнение на наложена принудителна административна мярка „Връщане“.

По тези съображения и изложените в жалбата ни, моля да бъде отменена оспорената заповед.

ЮРК. А.: Моля да оставите в сила процесната заповед, по силата на която гражданинът на Република Турция Т. М. е настанен в Специализиран дом за

настаняване на чужденци, за да се обезпечи връщането му в страната по произход,.

Считам, че заповедта е издадена от компетентен орган и това се установи в хода на съдебното следствие, посредством представените заповеди, по силата на които директорът на СДВР е делегирал правомощия в определени случаи такава заповеди - заповеди за налагане на ПАМ – да бъдат издавани от други длъжностни лица в Дирекцията – изпълняващите задължения на главен оперативен дежурен към отдел „Оперативен дежурен център“, каквато длъжност, видно от представеното Удостоверение издадено от Отдел „Човешки ресурси“ изпълнява гл. инсп. Г. П., считано от 31.08.2022 г.

На следващо място, считам, че относно мотивирането на административните актове, все още е в сила задължителната и непротиворечива практика на върховните съдилища - както в Постановлението, прието от Пленума на Върховния съд, така и актуална практика на ВАС, че мотивите към административния акт могат да са изложени и в друг документ, предхождащ издаването на административния акт. В настоящия случай това е докладната записка изготвена от младши полицейския инспектор.

Считам, че са налице предпоставките за настаняване на жалбоподателя Т. М. в такъв Специален дом за периода, в който следва да се потвърди законосъобразността на наложената принудителна административна мярка – „Връщане в страната по произход“.

Подробни съображения съм изложила в писмени бележки, които представям и моля да приемете. В случай, че потвърдите наложената обезпечителна мярка по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ моля, да бъде присъдено юристконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:42 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: